

2011

4.100 deelnemers, opbrengst 24.000 euro

*“Een **jubileum** is een herdenking van een gebeurtenis die een bepaald aantal (meestal een veelvoud van 5) jaren geleden is.*

Bij een jubileum hoort een feest, dat bij de te vieren periode op bijpassende wijze wordt gevierd.

Ook bedrijven vieren jubilea. Bij de meeste bedrijven wordt aan iemand die 25 jaar in dienst is een feest aangeboden. Een tweede ambtsjubileum wordt gevierd als men 40 jaar in dienst is. Door de invoering van de VUT en de grotere wisseling van banen komen deze feesten nog maar weinig voor.

Niet alleen vieren de bedrijven het jubileum van medewerkers, maar ook van de organisatie zelf. Het komt voor dat bedrijven al vele tientallen jaren of zelfs soms honderden jaren bestaan. Denk aan bijvoorbeeld bedrijven als Shell, Philips of Heineken. Vaak viert zo'n bedrijf zijn hoge leeftijd met een jubileumboek.

Ook steden, dorpen en zelfs landen vieren eigen jubilea. De verschillende historische gebeurtenissen worden vaak op jubileumjaren (50, 100 en zelfs 1000 jaar na de gebeurtenis zelf) herdacht.”

Wat had je nu gedacht ? Wanneer komen ze er eindelijk mee naar buiten ?

Of net niet, je was er gerust in dat we het weer voor mekaar zouden krijgen. Wel, wij niet. Het is geen gezeik, geen geouwehoer, geen geleuter maar het blijft moeilijk om alles rond te krijgen. Met ‘dagjesslaven’ en trouwe ‘werkpaarden’ trakteren we jullie graag op ons jubileumritje naar West-Vlaanderen.

West-Vlaanderen staat voor vele Vlamingen synoniem met een dagje aan zee, een pannenkoekje langs de dijk en ijsje van de venter. Jammer maar helaas, de zee zal je niet zien. Ik hoor stemmen, stemmen die me vragen wat ze dan wel zullen zien. Wil je het echt wel weten of rij je, tegen beter weten in zomaar mee met de stroom ?

West-Vlaanderen bestaat vooral uit polders en rivieren die de polderstreek in taartjes snijden. Blaas je samen met ons de kaarsjes uit ?

Moerzeke lijkt wel een kakelend kippenmuseum waar de dorpspastoor de eieren mag rapen. Via stemmige en herfststrijt vriendelijke gemeente's rijden we door Vlaanderens mooiste dorpen. Even halt houden doe ik persoonlijk graag aan het kasteel van Laarne. Veel uitleg hoeft dit kasteel eigenlijk niet meer of toch ?

Het kasteel van Laarne is een van de best bewaarde waterburchten van België.

Het werd in de 12de-13de eeuw gebouwd als een feodale burcht met een vierkante donjon, ronde weertorens, weermuren en een slotgracht.

Het kasteel rijst op aan een kromming van de Schelde, ten zuidoosten van Gent. Het draagt het stempel van een middeleeuwse vesting maar ook dat van een adellijk verblijf uit de 17de eeuw. De oudste delen van het gebouw werden opgericht in de vorm van een haast regelmatige vijfhoek en dateren uit de 12de eeuw. Eén slottoren is blijven bestaan, en verder ronde torens, afgedekt met een piramidevormige bedekking in steen om ze tegen vuur te beschermen.

Sinds de graaf van Vlaanderen anno 1362 het recht verwierf om er een garnizoen in onder te brengen, heeft het kasteel een reeks belegeringen ondergaan. Tijdens de godsdienstoorlogen in 1583 werd het hevig beschadigd. In de 17de eeuw onderging het gebouw een reeks verbouwingen en uitbreidingen waarvoor vooral bak- en zandsteen werd gebruikt.

Later werd het kasteel aan de heersende smaak van de 18de eeuw aangepast: de vensters werden vergroot en van houten raamlijsten voorzien, het interieur kreeg lambriseringen en bepleistering.

De voorburcht werd in de 14de eeuw heropgebouwd. Het verdedigingssysteem met een valbrug en hekken verdween in de 17de eeuw, waarna de burcht omgebouwd werd tot een lustslot. De weermuren tussen de torens werden omgevormd tot woonvleugels, de voorburcht werd een dienstgebouw en de ingang werd verlegd naar de noordoostelijke zijde. Er kwam een vaste brug met drie bogen over de slotgracht alsmede een nieuw barok voorgebouw. De bijgebouwen van het koetshuis zijn 18de-eeuws.

In mijn hart ben ik steeds ridder gebleven en speel nog wat graag met mijn zoon zijn playmobilridders. Samen bouwen we burchten en herbeleven we de meest heroïsche veldslagen. Samen zijn we graaf en samen zijn we stalknecht !

Laat het nu net die heldhaftige verhalen zijn die de mist rond die burchten doet verdwijnen en me op mijn tocht door het platte land helpen om de schoonheid te zien. Zij kunnen me als rijder van het stalen ros het best verleiden. Zij doen me denken aan weleer. Zij doen me denken aan de sfeer op je verjaardag. Die speelse geur, die ontluikende blijdschap, die drang naar het verjaardagsliedje...

Op je verjaardag kijken over de schouder van mama en papa steevast de grootouders mee, om de fonkeltjes in de je ogen te zien. Op die dagen besef je dat familie het grootste goed is...

typisch is voor de barok vinden we terug in dit prachtig kasteel.

Met trots stel ik je voor...

Aan de Poekebeek zie je dit kasteel staan, het kasteel van Poeke. Vooral indruk makend met zijn opvallende hoektorens, de vele ramen en het fronton boven de deur. De gevel, in een zachte tint roze, wordt prachtig weerspiegeld in het water dat zich rond dit kasteel bevindt.

Het kasteel van Poeke werd op 13 oktober 1943 als monument beschermd, terwijl het domein sedert 1 maart 1978 als landschap is beschermd.

Verder is het kasteel onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis van het dorp, de Poekebeek en de omgeving. Het is als dusdanig een collectief en tastbaar geheugen en dus meer dan een groots en mooi monument. Het park van maar liefst 56 ha geeft het gebouw nog een extra dimensie.

Het jaartal 1750 op de gevel verwijst naar een ingrijpende bouwcampagne halfweg de 18e eeuw, uitgevoerd door architect Jan-Baptist Simoen.

In 1988 werd de symmetrische voortuin opnieuw in Franse neostijl gerenoveerd. Nadien werden, ten einde het kasteel tegen verder verval te behoeden, dringende instandhoudingwerken aan de daken uitgevoerd.

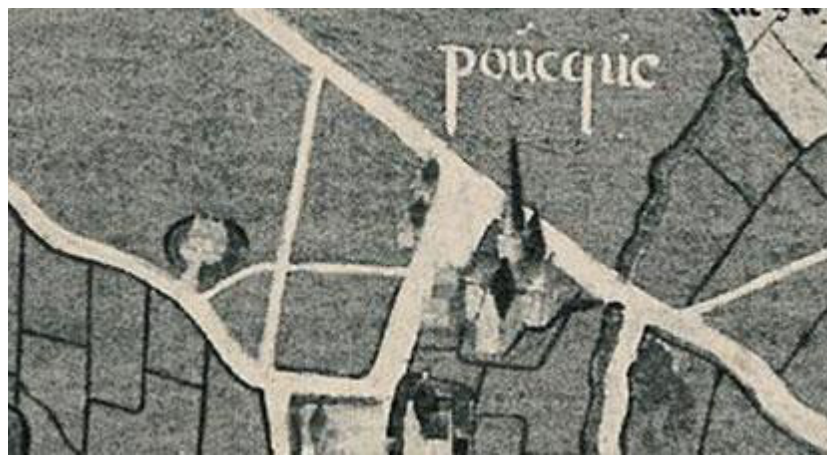

De gemeente werd in 1978 eigenaar van het kasteel, toen ze het kochten van een katholieke school. Deze school had het dan weer geërfd van Inés Pycke de Petegem, die ooit nog burgemeester was van Poeke, net als haar vader.

Die familie zat al in Poeke toen Amédée in 1872 het kasteel kocht van de Burggraaf van Nieuwpoort, Alfred Preud'homme d'Hailly. De familie Preud'homme had de gronden in 1597 gekocht en het was wellicht ook deze familie die de zeskantige burcht had laten bouwen die hier volgens een gravure stond.

Op 31 maart 1597 kwam Jean de Preud'homme namelijk in het bezit van de heerlijkheid van Poeke en van het vervallen "huus ghenampt tcasteel te Poucques".

Enkele maanden na de aankoop overleed Jean de Preud'homme. Zijn zoon Jean-Baptist werd in 1600 te Atrecht in de ridderstand verheven door Aartshertog Albrecht. Hij was krijgsman in het Spaanse leger. Waarschijnlijk was hij het die begon met het herbouwen van het kasteel. Sommigen stellen dat dit al gebeurde onmiddellijk na het Twaalfjarig Bestand in 1609. De kaart die Loys de Bersaques in 1627 maakte van het grensgebied tussen de Oudburg van Gent en de Kasserij van Kortrijk toont echter op de plaats waar het kasteel van Poeke zich situeert, de ruïnes van een rechthoekig gebouw, wat er zou kunnen op wijzen dat er in 1627 nog altijd niet begonnen was met het bouwen van een nieuw kasteel.

Nochtans toont Antonius Sanderus ons in zijn 'Flandria Illustrata' een prachtige afbeelding van het kasteel van Poeke omstreeks 1641. De tekening toont een zeshoekige waterburcht met op vijf hoeken een ronde toren. Op de zesde hoek bevindt zich de toegang die via een ophaalbrug te bereiken is. Op de binnenplaats staat een donjon. Dat Jean-Baptist de Preud'homme d'Hailly in de 17de eeuw nog opteerde voor een dergelijke constructie is allicht te verklaren door zijn militaire carrière. Volledigheidshalve moeten we stellen dat er geen andere bronnen zijn die bevestigen dat het kasteel er in 1641 uitzag zoals Sanderus het tekende.

Maar rond 1660 zijn er zware verbouwingen aan deze burcht geweest, met dit U-vormig Barokkasteel tot gevolg.

In de beide zijgevels vormden de vier ronde hoektorens het dominerende volume. Boven de waterspiegel hadden deze torens rond 1872 vier bouwlagen, met onderaan kleine keldervensters en in de andere bouwlagen telkens twee licht getoogde vensters. De vier hoektorens hebben, samen met de middenrisalieten (*), een verticaliserend effect. Zonder deze effecten zou het kasteel waarschijnlijk niet zo imposant zijn. Verder bezit het kasteel ook een leistenen dak met een mansarde (**).

Een ander gebouw met mansardes is het Koninklijk Paleis te Laken. Daar wordt een mansardedak gedragen door hoekrisalieten.

Merk op dat laatste traveeën afzonderlijk met pilasters afgetekend zijn en dat de dakkapelletjes daarboven een rond venster hebben. Boven de toegangsdeur zitten drie grote vensters en boven diezelfde vensters rijst een fronton bekroond met een mooi kruis in Franse steen.

Doordat het kasteel door water omgeven is, heb je op zonnige dagen een hele mooie weerspiegeling van het kasteel. Je zou het raakpunt kasteel-water een soort symmetrieas kunnen noemen, net als de verticale lijn die je zou kunnen trekken door de voordeur. Symmetrieassen kom je doorgaans niet zo gauw tegen in de barok, maar hier is het goed doordacht en volledig op zijn plaats. Nu is het kasteel prachtig in evenwicht.

Dompel je onder in de rust van het achterland van dit kasteel en geniet van de landerijen en hun polders, de stemmige riviertjes die de land in stukjes snijden...op je weg zal je nog pareltjes van kasteeltjes terugvinden.

Nadat je onze verjaardagstaart hebt kunnen bewonderen in de stopplaats in Aalter gidsen we je terug naar Ruiselede en zijn achterland.

Verschillende tientallen heerlijkheden vormden samen het grondgebied Ruiselede. Belangrijke heerlijkheden waren o.a. ter Vlaeght, Sint-Pieters Schalklede, Poelvoorde, Gallentas, Vossenholle, Kraaienbroek en Axpoele. Op de hoeve ter Vlaeght staat nog een oude tempelierskapel, die al vernoemd wordt in de 17de eeuw (verslagen van kanunnik Triest). Het grondgebied van Ruiselede behoorde zowel tot de kasselrij Kortrijk als de Oudburg van Gent. Ruiselede heeft naast zijn dorpskern nog enkele parochies zoals Doomkerke en Kruiskerke, schilderachtige namen en kernen die lijken te slapen, te kraken...

Wanneer de lage lucht vlak over het water scheert,
wanneer de lage lucht ons nederigheid leert,
wanneer de lage lucht er grijs als leisteen is,
wanneer de lage lucht er vaal als keileem is,
wanneer de noordewind de vlakke vierendeelt,
wanneer de noordewind er onze adem steelt,
dan kraakt mijn land...Mijn vlakke land...

Op de heuveltjes rondom de stemmige polders zie je hier en daar nog een prachtige molen, die zijn wieken sierlijk laten draaien alsof hij ons wil begroeten zoals enkel grootheden dat plegen te doen.

Net voor je onze eindstop bereikt heb ik nog een mooie molen voor je...De grote Napoleon

Ooit was Hamme bezaait met 22 molen waarvan nu nog eentje resteert. Deze benaming is gebaseerd op de overlevering dat keizer Napoleon en zijn gevolg de molen in opbouw zou gezien hebben, bij zijn doortocht met koetsen van Gent naar Antwerpen in 1804. Zij hielden korte tussenstops in Lokeren en Sint-Niklaas. De gekozen tussenstops waren noodzakelijk om de paarden te wisselen. Omdat Lokeren onvoldoende paarden kon leveren, vroeg het hulp aan Hamme.

In werkelijkheid heeft de molen niets te maken met een bezoek of doortocht van Napoleon. De molen werd pas in de Hollandse tijd opgericht. Gabriël Vermeire en zijn broer richtten vanaf juni 1816 op perceel nummer 221 van de elfde wijk, bij de Posthoorn, een "dubbele" windmolen op. Wellicht slaat "dubbele" op het gegeven van een dubbele oliemolen. Later werden maalstenen toegevoegd. Na 1900 werkte de molen nog enkel als graanmolen. Sinds 2000 is de molen in handen van Bert Mariman die de molen na een nieuwe restauratie terug in gebruik wil nemen. De windborden en zeilen van de wieken zijn vernieuwd, net als het vele touwwerk. Alle gaten in de molenromp zijn gedicht en er zijn al meer dan vijfhonderd gevelstenen vervangen. Ook de bevestigingen van de askop in het dak zijn vervangen. De molenmuur onderaan is hersteld en binnenin brachten zijn er balustrades aangebracht. Die moeten zorgen voor de veiligheid van bezoekers, wanneer binnenin de molen alles in beweging is. Mariman wil ook de site naast de molen uitbouwen tot een toeristisch centrum met de mogelijkheid om er een lekker stukje taart te eten, kaarsjes uit te blazen, feestneuzen op te zetten en de polonaise te dansen...

Tot slot nog een citaat uit onze eigen kringen : “**1986 wordt de laatste Herfstrit van MV Moerzeke en de club sterft uit.** We vrezen dat dit het einde is van de Herfstrit... tot in 1992 een groepje enthousiaste jongelingen graag de Herfstrit willen verder zetten, maar dan wel voor het goede doel. Enkele oud leden van MV Moerzeke sluiten zich aan bij de nieuwe motorclub, “de Hartrijders” en werken mee aan de nieuwe reeks Herfstritten die in grote lijnen de oude volgt. ... De motorvrienden van Moerzeke hadden nooit durven dromen dat de Herfstrit op zo’n waardige manier zou vergezet worden.”

Van harte welkom !

uw dienaar Lieven